

Úprava liturgického prostoru v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně

č.parc. 2457, k.ú. Vinohrady, nám. Jiřího z Poděbrad, Praha 3

Popis objektu:

Základy hlavního oltáře vybudovala firma Nekvasil, ale vlastní stavbu odděleného prostoru, suplujícího presbytář, provedla firma Prastav roku 1931 z jarošovického, velmi světlého mramoru. Prostor kolem hlavního oltáře, navržený po vzoru zařízení starokřesťanských bazilik, je po stranách ohraničen zídou, vpředu a vzadu balustrádou. Do tohoto prostoru lze vstoupit z boku jednokřídlými dvířky a zepředu dvoukřídlými konvexními dvířky, zdobenými křížem a zkříženými palmovými ratolestmi. Dvířka podle Plečnikovy skici jsou dílem uměleckého zámečníka Hatleho z roku 1933. Oltářní menzu podpírá šest o něco vyšších sloupů, než má balustráda. Vysoký dvoupatrový svatostánek Plečnik do všech podrobností nakreslil v roce 1932 a hned poté ho provedla firma Prastav. Dlažba lodi je broušená teracová, zdobená řadami velkých červenohnědých kruhů a černých plných kroužků. Byla poškozena výstavbou stanice metra, kdy se v ní objevily trhliny. Šest otvorů, krytých luxferami v dlažbě v prostoru před hlavním oltářem, osvětlovalo kryptu kostela. Dnes jsou překryty podiem pro obětní stůl, který byl zhotoven podle návrhu Tomáše Černouška v roce 1993. Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně byl pro své historické a architektonické kvality prohlášen v roce 1964 za nemovitou kulturní památku a vzhledem ke svému mimořádným památkovým a architektonickým hodnotám byl objekt v roce 2010 prohlášen za národní kulturní památku. Předmětem památkové ochrany kulturních památek je objekt jako celek, zejména jeho historické vodorovné a svislé nosné konstrukce, i veškeré autentické konstrukce a prvky nenosné a výplňové, včetně všech autentických historických prvků, detailů, výzdoby a vybavení. Veškeré úpravy byly prováděny tak, aby zásahy do historických konstrukcí byly minimalizovány, neboť tyto konstrukce tvoří podstatu památky a mají nenahraditelnou památkovou a vypovídací hodnotu.

Úspěchy z hlediska památkové péče:

Úprava liturgického prostoru spočívala v umístění nového definitivního podia, v místě stávajícího, z kamenných desek na ocelové roštové konstrukci lemované kamennými bloky při zachování stávajícího presbytáře včetně starého hlavního oltáře, svatostánku i dvířek, v nové oltářní menze ve tvaru stlačené půlkoule z kamenného bloku osazeného na trnu z ušlechtilé oceli, v nových sedadlech pro celebranty a ministranty uvnitř původního presbytáře a přísazení malého dřevěného stupínku o výšce dvou schodů ke schodišti hlavního oltáře. Objekt vytesal podle návrhu architektů Josefa Pleskota a Norberta Schmidta sochař Petr Váňa. Pro oltář se zvolila barva bílá, aby korespondovala s dalšími kamennými prvky v kostele. Bílý kámen této velikosti v České republice nebyl, a proto byl vytěžen v zahraničí, v lomu v Carraře. Z něj se nařezaly i schody a dlažba pro pódium v presbytáři. Nový oltář nahradil ten z roku 1992, který byl už v době svého vzniku koncipován jako provizorium. Provedenými pracemi došlo k funkčnímu a estetickému zhodnocení liturgického prostoru.